

Formandens Beretning

Et meningsfuldt fællesskab

Oscar Wilde siger et sted, at ”man skal være forsigtig med, hvad man ønsker sig. Man risikerer at få det.”

Lige præcis dette citat render mig i hu, når jeg ser på min årsberetning fra 2019. Her gjorde jeg mig lystig over skuespiller og instruktør, Hella Joof, som fortalte om nogle (ikkeeksisterende) indianere, der med jævne mellemrum brændte alt ned. For at have mulighed for at begynde forfra.

Lige nu føles det som om jorden under DaBUF er brændt af, og at vi går rundt på de glødende rester og besigtiger skaderne.

Og så alligevel. DaBUF er stadig i verden. Gode venner er ilet til undsætning med råd, dåd, pengegaver og tilbud om at afholde udgifter. Med en kliché: Det er i nøden, man skal kende sine venner. Så tak til alle jer, som har vist jeres ubrydelige venskab i nødens stund.

Grunden til at slå tonen an i mol er naturligvis, at vi i 2019 mistede vores tilskud fra Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF). Et tab i omegnen af 600.000. Et tab, som efterlod os med bekymring for fremtiden – og en enestående mulighed for at genoverveje, hvordan vi vil prioritere vores kræfter og vores penge.

På det helt personlige plan betød den udeblevne finansiering, at jeg besluttede at nedlægge mit mandat som sekretær for børn og unge i det internationale forbund af filmklubber (IFFS). Hvilket ironisk nok ledte til, at interessen for DaBUFs femten teser blev voldsomt meget større, end den næsten har været nogensinde før. Tesserne er nu i færd med at blive udbredt i Sydamerika, de er oversat til og udsendt på italiensk.

På samme måde vil vi opleve, at Pråsen (også et personligt hjertebarn) vil komme i en ganske anden form, end vi hidtil har været vant til. Forhåbentlig vil vi opdage, at mulighederne, den nye måde at producere og læse Pråsen på, vil åbne for kommunikation og tiltag, vi ikke havde overvejet tidligere.

Lykkeligvis holder vi fast i mange andre tiltag (som også er hjertebørn): Filmgenomsyn, filmkatalog, Pråsprisen og ikke mindst landsseminar.

Desuden fastholder og udvider vi tilbuddene til de unge: Ungdomsseminar flyttes, men består. De nye spændende projekter om filmmagernes verdensmål og det knap så nye, men ikke mindre spændende filmværket, hvor unge får mulighed for at stifte bekendtskab med filmens håndværk(s mestre).

Også Børnebiffen bliver drevet frem af sekretariatet og konsulent Ditte Mejlhede. Efterhånden ser så mange børn film i dette regi, at vi skal låne fra andre lande for at udvide konceptet. Hvis bare en brøkdel af børnene fra Børnebiffen fortsætter ind i børnefilmklubberne, vil vi snart opleve en veritabel saltvandsindsprøjtning i vores medlemskare.

Som det måske fornemmes blev ovenstående skrevet inden landsseminariet i april blev udsat til august i år.

Hvor det mistede tilskud fra DUF var slemt nok for sekretariat og bestyrelse, stak covid 19 virkelig en kæp i hjulet for os alle i foråret. Aflyste filmgennemsyn, udsat landsseminar, aflyst YYA deltagelse, ingen SVEND filmfest med DaBUF deltagelse og ikke mindst adskillige aflyste forestillinger for medlemmerne.

Og fremtiden er langt fra afklaret. Hvor mange medlemmer kan vi vise film for ad gangen? Hvornår og under hvilke forhold kommer de film, vi afventer med spænding? Får vi igen tilskud fra DUF – og hvor stort bliver det i givet fald?

På den anden side må man igen glæde sig over den iderigdom og det initiativ, som er blevet vist rundt om i landet. Filmværket arbejder ufortrødent videre under betryggende rammer. Flere klubber har brugt anledningen til at invitere medlemmerne til alternative arrangementer. Børnebiffen har rakt ud til Danske Biografers nye direktør, Lars Werge, for sammen med ham at overbevise myndighederne om, at forbehold i forbindelse med blandt andet Børnebiffen skal have de rette proportioner.

Det er svært ikke at ende i dur til trods for de tilbageslag, vi har oplevet. For der er vitterlig meget at glæde sig over på DaBUFs vegne. Selvom Børnebiffen nok desværre kommer til at opleve en voldsom tilbagegang, selvom vi formentlig vil have færre visninger for et mindre publikum, selvom vi kommer til at være bekymrede for vores klubber og vores forening det næste års tid; til trods for det, tror jeg på, at fremtiden kommer til at tegne lyst.

En gammel sang lyder "You can't keep a good [wo]man down" (min tilføjelse). Og det, tænker jeg, er fuldstændig sandt. Der er så meget god energi, så mange gode kræfter, så stærkt et incitament i alle os frivillige, at vi nok skal finde en vej til at vise meningsfulde film i betydningsfulde fællesskaber. Præcis som film skal ses.

Kim Bruun, august 2020